
SAGAN OM KUNGEN OCH BLOMSTERFLICKAN

Från "Den inre revolutionen" av David F Olsson

- efter en berättelse av Søren Kierkegaard

DET VAR EN GÅNG...

... en ung kung som regerade ett litet land. Han bodde i ett slott med sina tjänare, men han hade inte någon hustru. Varje vecka brukade han åka ut i sitt rike för att inspektera och se till att allting var som det skulle.

En dag, när han var på väg tillbaka till slottet, passerade han torget. Där fick han se en vacker flicka som sålde blommor vid en kiosk. Hon var så vacker att han inte kunde glömma henne. Nästa dag tyckte han att det skulle vara bra att åka ut igen och inspektera, i stället för att som vanligt vänta en vecka. Han började nu åka ut varje dag och naturligtvis åkte han till torget för att se på flickan som sålde blommor.

Efter en månad förstod han att han var kär i flickan och att han ville gifta sig med henne. Han sammankallade sina rådgivare och berättade den glada nyheten för dem. Det skulle bli en kunglig vigsel. Alla var glada och tyckte att det skulle bli underbart med ett stort bröllop. Den unge kungen var också glad, men när han gick upp till sitt rum blev han plötsligt mycket bekymrad. Han undrade vad som skulle hända om han befälde flickan att gifta sig med honom, och om hon sedan inte älskade honom. Det var en oroande tanke för kungen, ty han ville inte bara ha en drottning utan han ville först och främst ha en hustru som älskade honom. Kunde hon någonsin glömma att han var kung och hon bara en enkel blomsterflicka? Kungen försökte hitta en lösning på problemet. Han varken åt eller sov, så orolig var han. Efter ett par dagar fann han på råd.

Han tänkte att han skulle komma till henne på torget i en gyllene vagn, dragen av sex av hans finaste hästar. Framför honom skulle en orkester spela och bakom honom skulle det ståtligaste regementet i hans armé komma, i vackra uniformer och perfekt disciplinerade. Vagnen skulle stanna framför blomsterflickans kiosk och den röda mattan skulle rullas ut. Han skulle gå fram till henne, klädd i sina allra finaste kläder med kronan och de kungliga smyckena på sig.

Säkert skulle hon bli imponerad. Men efter en liten tid bestämde sig kungen för att inte göra så. Det var inte rätt. Hon skulle säkert bli imponerad, men att vara imponerad och att älska, att vara kär, är inte samma sak.

Kungen fick då en annan idé. Han skulle skänka henne den gyllene vagnen med sex hästar. Han skulle ge henne ett regemente soldater, marschorkester, smycken, pengar, världens vackraste tyger. Hon skulle säkert bli tacksam. Men efter en dag hade kungen också gett upp den idén. Det var ändå inte riktigt rätt. Att vara tacksam - att vara evigt tacksam och att älska, att vara kär, är inte samma sak.

Till slut kom kungen på att det fanns egentligen bara en lösning. Han skulle inte komma till flickan som kung, utan klädd som en tiggare eller bonde och försöka vinna henne på hennes egen nivå. Nästa dag tidigt på morgonen, när det fortfarande var mörkt ute, gick den unge kungen ut bakvägen från slottet och började vandra till torget. Så nervös och osäker han var! Han som hade makt över hela riket, makt över landets alla pengar och soldater, var plötsligt helt maktlös. Det fanns något som han inte hade makt över: Flickans hjärta. Där måste frihet råda. Frihet att älska eller hata, frihet att säga ja eller nej.

Lyckades kungen med sin plan? Det vet vi inte. Det beror helt och hållet på flickan.

Gud kommer till oss som en vanlig människa, som ett barn fött i en krubba. Säkert kunde han funnit ett mer imponerande sätt att komma. Kanske med exploderande stjärnor, en måne som blev skarpt röd, ett hav som blev till guld och berg som blev till smaragder, med Gud nedstigande från himmelen på en väldig trappstege av solens strålar. Säkert skulle alla ha varit mycket imponerade, men att bli imponerad och att älska är inte samma sak.

Säkert skulle Gud ha kunnat göra så att hela mänskligheten blev rikare och fick en högre levnadsstandard. Kanske skulle vi ha blivit tacksamma, men att vara tacksam och att älska är inte samma sak.

Det fanns bara en möjlighet för Gud, och det var att komma förklädd som Jesus Kristus. Gud, himmelens och jordens skapare, har makt över hela universum, över atomer i deras banor, undret som vi kallar för livet, solen och stjärnorna. Men Gud väljer att inte ha makt över ditt och mitt hjärta. Lyckas Gud med sin plan att komma till oss, förklädd som människa, som ett barn i en krubba? Det beror på dig och det beror på mig, eller hur?